

वा०श०

॥ २१२ ॥

उक्तवाक्यं उक्तरीत्येतिशेषः॥ आमंत्रयितुमारेभे आमंत्रणंकृतवान् ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ यमुनातीर्त्वा गंगाददृशुरिति॥ यमुनातीर्त्वा तस्मिन्नेवदिनेभरद्वाजं दृष्ट्वा गंगाददृशुरित्यर्थः इतिकश्चित् तत्तु पूर्वोक्तरीत्यासामंजस्याद्वेयं॥ जलस्य शिवत्वं रम्यत्वं च दर्शनमात्रेण सकलपापापहंतृत्वं मधुरत्वं च ॥ २१ ॥ २२ ॥ शृंगवेरपुरादिति निर्गत्येतिशेषः ॥ २३ ॥ विध्वस्ता विध्वस्तशोभा निराकारा निरलंकारा ॥ २४ ॥ इतिरामाभि० रा० वा० आ० अ० त्रयोदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ उपयानुपगच्छन् ॥ १ ॥

तमृषितुमहाप्राज्ञमुक्तवाक्यंकृतांजलिः॥ आमंत्रयितुमारेभेचरणबुपगृह्यच ॥ १८ ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा भरद्वाजं पुनः पुनः॥ भरतस्तु ययौ श्रोमानयोध्यां सहमंत्रिभिः ॥ १९ ॥ यानैश्च शकटैश्चैव हयैर्नागैश्च साचमूः॥ पुनर्निवृत्ता विस्तीर्णा भरतस्यानुयायिनी ॥ २० ॥ ततस्ते यमुनां दिव्यां नदीं तीर्त्वा भिमालिनीं ॥ ददृशुस्तां पुनः सर्वे गंगां शिवजलानदीं ॥ २१ ॥ तारम्य जलसंपूर्णां संतीर्य सहवांधवः ॥ शृंगवेरपुरं रम्यं प्रविवेश सैनिकः ॥ २२ ॥ शृंगवेरपुराद्भूय अयोध्यां संददर्श ह ॥ अयोध्यां तु तदा दृष्ट्वा पित्रा भ्रात्रा विवर्जितां ॥ २३ ॥ भरतो दुःखसंतप्तः सारथिं चेदमब्रवीत् ॥ सारथे पश्य विध्वस्ता अयोध्यानप्रकाशते ॥ निराकारा निरानंदा दीना प्रतिहत स्वना ॥ २४ ॥ इत्यर्पे श्री० अ० त्रयोदशाधिकशततमः सर्गः ॥ ११३ ॥ ॥ ७३ ॥ स्निग्धगंभीरघोषेण स्यंदनेनोपयान्प्रभुः ॥ अयोध्यां भरतः क्षिप्रं प्रविवेश महायशाः ॥ १ ॥ विडालोलूकचरिता मालीन नरवारणां ॥ तिमिराभ्याहतां कालीमप्रकाशां निशामिव ॥ २ ॥ राहुशत्रोः प्रियां पत्नीं श्रिया प्रज्वलितप्रभां ॥ ग्रहेणाभ्युदितेनैकां रोहिणीमिव पीडितां ॥ ३ ॥ अल्पोष्णक्षुब्धसलिलां घर्मतप्तविहंगमां ॥ लीनमीनज्ञपग्राहां कृशांगिरिनदीमिव ॥ ४ ॥ विडालादिभिश्चरितां तत्संचारवतीं ॥ आसमंताल्लीनानि श्लिटानि लग्नानि नराणां वारणानि कवाटानि यस्यां तिमिरेणालक्ष्यतां प्राप्तां अतएव कालीं ततएवाप्रकाशां निशामिव स्थितामयोध्यां प्रविवेशेत्यन्वयः ॥ २ ॥ राहुशत्रोश्चंद्रस्य श्रिया दिव्यैश्वर्येण युक्तां अतएव प्रज्वलितप्रभां अभ्युदितेन ग्रहेण राहुणा पीडितां भर्तृकां अतएवैकामसहायारोहिणीमिव स्थितां ॥ ३ ॥ आतपवशादल्पोष्णं क्षुब्धं कलुषं च सलिलं यस्यास्तां ॥ ज्ञपोमस्य विशेषः ॥ क्षुब्धेत्यर्थः ॥ ४ ॥

अ० का०

॥ २१२ ॥